

En acımasız cinayetler

Keyifle okunan ve güçlü etkiler bırakan, arka kapağında da belirtildiği gibi kesinlikle "usta işi bir ilk roman" ... Hikmet Hükümenoğlu, *Kar Kuyusu* adlı romanında polisiye kurgudan yararlanarak anne-oğul ilişkisinin ayrıntılı bir çözümlemesini yapıyor; hem de okurun dikkatini her an canlı tutarak...

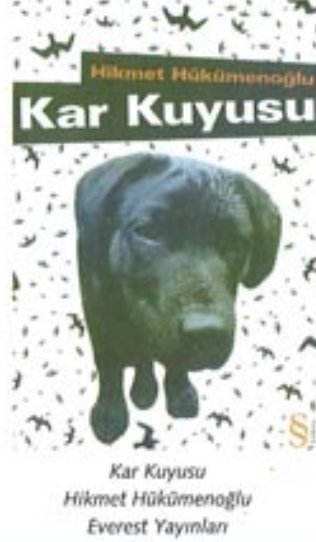
Akşam olup da herkes kendi evine çekilince acaba içeride neler yaşanır? Her şey dışarıdan görüldüğü gibi midir? Sokakta etrafa gülücükler saçan yüzler kendi hanelerinde değişir mi? Her söylenene inanılabilir mi? Her işitilen gerçek midir? *Hikmet Hükümenoğlu*, *Kar Kuyusu* isimli bu ilk romanında görünenlerin üstünü kazıyor. Gerçeklerle yalanları birbirinden ayırmaya çalışan Nur'la okuyucu arasında özdeşim yaratarak, hem düşünsel, hem de aksiyonu bol bir serüvene davet ediyor bizi.

Roman bir deprem sarsıntısıyla açılıyor. Belki de yazar bize ilk baştan "Dikkat edin, bastığınız yer her an kayabilir" mesajını veriyor bununla. Çünkü roman boyunca birbirini tetikleyerek, çoğala büyüye sürüp giden pek çok sarsıntı bizleri bekliyor.

Romanın anlatıcısı Nur, dul ve yalnız bir kadın. Yaşamına yeni bir başlangıç yapmak için Galata'daki aileden kalma dükkana el atıyor, takılar satarak kendine yeni bir düzen kurmaya çalışıyor. Ara sıra buluşup dertleştiği arkadaşı Berna'dan ve sokaktaki kafelerden birinin ortağı olan sevgilisi Tibet'ten başka kimse yok hayatında. Bir de, her hata yapışında aklına gelen babası ve annesinin imgeleri var tabii. "Annenle baban seni bu halde görseler kimbilir ne kadar gülerlerdi... Annen, babanın koluna girip 'Haklıymışsın,' derdi, 'çok haklıymışsın.'"

Özellikle babasının cümleleri sıklıkla çınlıyor Nur'un kulaklarında: "Kafamın içindeki zeka küpü babam kızgın kızgın söylendi: 'Aklını başına topla, git o spreyi nereye fırlattıysan bul al, bir daha da böyle saçma sapan hareketler yapma.'"

Nur huzur aramak için geldiği bu sessiz sedasız sokakta gitgide karmaşıklaşan ilişkilerin ağına düşüyor. Semtte kulaktan kulağa dolaşan söylentiler, eczacı Saadet Hanım'ın anlattıkları, Nur'un içine korku tohumları

atıyor. Bu dedikoduların merkezinde Nur'un komşusu Melike Hanım, herkesin korkulu rüyası haline gelen oğlu Nuri ve bir de Kara var tabii. Nuri'nin en yakın dostu, mahallenin nefret ettiği azgın bir köpek. Genç kadın o semte adım attığı ilk günlerden itibaren gecelerin uğursuz olduğu konusunda uyarılıyor, çok dikkatli olması tembihleniyor. Nur aniden bastırılan kar yüzünden bir gece evine gidemeyip de çare olarak Melike Hanım'ın evine sığınınca, Galata'daki gecelerin gerçek rengini görmeye başlıyor. Ama romanda gerilimin dozu asıl, Nur'un bir gece, kann her yeri örterek bembeyaz yaptığı güzel görünümü sokakta, kömürlüğe bağlanan, içi kurum dolu kapkara bir kuyuya düşmesi ve sokağın gerçekleriyle yüz yüze gelmesiyle artıyor. Nur, Nuri hakkında "Kime baksa başına felaket getirir, geceleri köpeğiyle sokak sokak dolaşır ona tinerci çocukları parçalatır, o çok hasta, bu yüzden annesi onu okula gönderemedi, evden dışarı bırakmıyor ama zavallı kadın artık koca adama lafını geçiremiyor," diye kulaktan kulağa dolaşan lakırdıların arkasındaki asıl gerçekleri; Melike Hanım'ın kocasını elde tutabilmek için oğlunu kullandığını, küçüklüğünden beri hem

fiziksel hem de ruhsal şiddet uygulayarak onu hasta ettiğini, konuştuğu herkesin başına felaket getirebileceğine inandırıp köhne bir dairede bir başına suskunluğa mahkum ettiğini öğreniyor yavaş yavaş. Ama merakı ve edindiği bu fazla bilgi Nur'un başına bela açıyor. Olaylar, heyecanın doruğa çıktığı vurucu bir finale doğru sürükleniyor. *Hükümenoğlu*, şaşırtıcı ve sürprizlerle dolu olay örgüsü ve gerilimi yüksek sarsıcı öyküsüyle okuyucuyu teslim alıyor adeta. Özellikle sözü Nuri'nin aldığı, köpeğini ve hikâyeci adamı anlattığı bölümler çok etkileyici. "Ertesi gece o dükkana gidip hikâyenin sonunu dinlemek istedim... Saatlerce yürüdüm ve önüme çıkan bütün sokaklara saptım, yine de orayı bulamadım... Ağzım dilim mühürlüydü. Hiç konuşmam gerekiyordu. Çünkü konuştuğum zaman konuştuğum kişilerin başına kötü bir şey geliyordu. Belki de adamın da başına kötü bir şey gelmişti ve bu yüzden dükkanın yerini bulamıyordum. Dükkanın ve adamın ortadan kaybolması kesinlikle benim yüzümdendi."

Hükümenoğlu bu ilk romanında, bir annenin oğlu üzerinde yarattığı fiziksel ve ruhsal tahribatı çok iyi aktarıyor bize. Bir yandan polisiye kurgudan yararlanarak heyecanı tırmandırıyor, okuyucuyu ipuçlarının peşine düşürüyor, öte yandan da ruhsal tahlillere giriyor. Annesi tarafından yaşamı elinden alınan Nuri ve ancak ilgi görerek var olabilen Melike Hanım değil, romanın yegane sorunlu tipleri. Nur da babası ve annesinin izlerini taşıyor üzerinde. Tibet ise kadınlar tarafından terk edilmeye mahkum olduğunu düşündüğü için ikili ilişkilerden sürekli kaçıyor.

Kar Kuyusu keyifle okunan ve güçlü etkiler bırakan, arka kapağında da belirtildiği gibi kesinlikle "usta işi bir ilk roman"...

Yelda Dönmez